

לא פותח ת'פה, לא נתפס בחכה

בלוג

יום אחד החליט הרס"ר שחייבים לשפר את הופעתו של הבסיס. בהעדר תקציב להחליף את תאי השירותים, ובניסיון להעלים את כתובות הגרפיטי ה"ייחודיות" שהתנוססו שם מדורי דורות, הוא ליקט מספר כרזות של ביטחון מידע (שאז עוד נקרא ביטחון שדה) ששימשו כתפאורה צבעונית וחדשה לאותם התאים. על הבולטת שבהן צוייר דג בפה פעור שכמעט ונגס בפיתיון המשתלשל מהחכה. מתחתיו זעקה הכותרת המאיימת "לא פותח ת'פה, לא נתפס בחכה". באחרת נכתב "גם שיחה קלה מקור לתקלה - אל תפטפט". בשבוע שעבר למד מר ב', אותו נכנה "הנישום", עד כמה צדקו הכרזות.

כנגד הנישום הוגש כתב אישום במסגרתו יוחסו לו ניהול וארגון משחקי הימורים, מהם לפי הנתען נצמחו לו רווחים של מיליונים שלא דווחו לרשויות המס. למשמע הדברים, אף רץ פקיד השומה והוציא לנישום שומות. בעריכתן נעזר פקיד השומה ברישומי מחברות שנתפסו בדירות בהן נערכו המשחקים, ובעדויות שנגבו על ידי משטרת ישראל והיחידות החוקרות ברשות המיסים מדילרים, ממהמרים, מספקים ונותני שירות ומעובדי הנישום. על בסיס כל אלו חישב וקבע פקיד השומה את ההכנסה החייבת על דרך האומדן. **ומה באורח פלא לא הגיע לידיו של פקיד השומה, וממילא גם לא שימש אותו בעריכת השומה? האזנות סתר שנערכו לנישום משך תקופת החקירה, מהם (כך נטען) עולה שהרווחים שנצמחו למערער מצומקים בהרבה מהשומה האימתנית ("האומדנית").**

במסגרת ההליך הפלילי קיבל הנישום לידיו את תמלילי ההאזנות לשיחותיו, ובמסגרת הסדר טיעון גם הודה בניהול ההימורים. לאור הודאתו, המחלוקת השומתית הצטמצמה אך לשאלה מה היה גובה הכנסתו מההימורים. או אז מצא הנישום נחמה פורתא בתמלילים, שהרי אלו שיקפו בראייתו את גובהה האמיתי של הכנסתו, כפי שעלה בשיחות אותנטיות ומזמן אמת.

לתומו חשב הנישום שכמאמר השיר "מדינה אחת פעמיים ים" – אם בידי המדינה להרשיעו באמצעות ההאזנות שנערכו לו, הרי שהמדינה לא תוכל לאטום אוזניה מהן בעת שהיא עורכת לו שומה. או בגרסה המשפטית של הדברים מפי כב' השופט רובינשטיין: "כידוע יש מדינת ישראל אחת, וממשלה אחת, ויועץ משפטי לממשלה אחד, ופרקליטות מדינה אחת שמייצגים את כל גופי המדינה". פקיד השומה באמצעות פרקליטו חשב אחרת. לדבריו: "אין לראות במדינה (וכפועל יוצא ברשות המיסים) כצד גם לערעור המס וגם להליך הפלילי".

בהחלטה קצרצרה הכריע בית המשפט העליון שהנישום ייאלץ לוותר על הגשת האזנות הסתר כראיה. לפי התקנות המסדירות את ניהולם של ערעורי מס - בערעור מס ניתן אמנם להגיש ראיות שאינן קבילות בהליך רגיל, אך בתנאי שראיות אלו שימשו את הנישום לביסוס הדו"ח או את פקיד השומה לביסוס שומתו. בענייננו, כך נימק בית המשפט, המערער לא דיווח על הכנסתו; תמלילי ההאזנות לא היו בפני פקיד השומה; ולכן נקבע שראיות אלו יישארו מחוץ לתיק בית המשפט.

ומה עם החתירה לגבייתו של מס אמת, שהיא כידוע "עקרון יסוד בדיני המס" - בעניין זה שותקת ההחלטה ממש כמו דג.

כזה שלא פותח ת'פה ולא נתפס בחכה.

אין באמור לעיל כדי להחליף ייעוץ משפטי מלא וספציפי.

הדברים האמורים נכונים למועד פרסומם.

אנשי קשר

שלמה אביעד זידר
מגשר, שותף

דניאל פסרמן
ראש תחום מסים